

**DECYDOWANIE
W POLSKIEJ POLITYCE
ZAGRANICZNEJ (1992-1997)**

Adriana Dudek

**DECYDOWANIE
W POLSKIEJ POLITYCE
ZAGRANICZNEJ (1992–1997)**

Perspektywa organizacyjna i biurokratyczna

Recenzenci: prof. dr hab. Dariusz Popławski
dr hab. Beata Surmacz

Redakcja i korekta: Anna Kaniewska

Projekt okładki: Katarzyna Juras

Publikacja dofinansowana przez Instytut Politologii
Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego

Copyright © by Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2019

ISBN 978-83-65390-53-0

Wydawnictwo Naukowe Scholar Spółka z o.o.
ul. Wiślana 8 (róg Browarnej), 00-317 Warszawa
tel./faks 22 692 41 18; 22 826 59 21; 22 828 93 91
dział handlowy: jak wyżej, w. 108
e-mail: info@scholar.com.pl
www.scholar.com.pl

Wydanie pierwsze
Skład i łamanie: WN Scholar (*Jerzy Łazarski*)
Druk i oprawa: Totem, Inowrocław

Spis treści

Wstęp	7
Rozdział I	
Organizacyjny i biurokratyczny model decydowania w polityce zagranicznej	21
1. Model procesu organizacyjnego	21
2. Model polityki biurokratycznej	33
Rozdział II	
Decydowanie w polityce zagranicznej Polski.	
Perspektywa organizacyjna	67
1. Miejsce prezydenta: między organizacją a liderem	70
1.1. Prezydent w relacji z pozostałymi organizacjami i graczami	72
1.2. Kompetencje prezydenta w sferze polityki zagranicznej	76
1.3. Wpływ prezydenta na wybór ministrów	83
2. Rząd i premier: konglomerat organizacji i lider	86
2.1. Zakres możliwości rządu w dziedzinie polityki zagranicznej	87
2.2. Premier i organizacje: kompetencje w polityce zagranicznej	101
3. Ministerstwo Spraw Zagranicznych: kluczowa „organizacja”	105
Rozdział III	
Decydowanie w polityce zagranicznej Polski.	
Perspektywa biurokratyczna	115
1. Prezydent	115
1.1. Współpraca między prezydentem i premierem	121
1.2. Wzmocniona pozycja prezydenta w systemie	125
1.3. Udział prezydenta w programowaniu polityki zagranicznej	133
1.4. Mianowanie i odwoływanie ambasadorów	136
1.5. Mianowanie ministra spraw zagranicznych	138
1.6. Aspekty organizacyjne: kancelaria prezydenta	140
2. Rząd – centralna arena biurokratycznej gry	144
2.1. Pośrednie kanały udziału rządu w decydowaniu o polityce zagranicznej	144
2.2. Przejawy dysfunkcyjności we współpracy w ramach rządu	147
2.3. Premier: <i>primus inter pares</i> , lider, <i>senior player</i>	153

2.4. Otoczenie instytucjonalne rządu: Urząd Rady Ministrów i Kancelaria	160
2.5. Rząd: „utrzymywanie” stosunków z zagranicą w miejsce „kierowania”	167
2.6. Udział w mianowaniu ambasadorów	175
3. Ministerstwo Spraw Zagranicznych	176
3.1. Konceptualizacja kierunków polityki zagranicznej	176
3.2. Koordynacja w polityce zagranicznej	180
3.3. Implementacja decyzji w polityce zagranicznej	191
3.4. Programowanie polityki traktatowej i przygotowywanie umów międzynarodowych	199
3.5. Polityka kadrowa MSZ	202
3.6. Budżet MSZ	207
3.7. Zmiany organizacyjne w MSZ	210
3.8. Podział kompetencji w kierownictwie MSZ	217

Rozdział IV

Decydowanie w polityce zagranicznej Polski.

Uczestnicy nieuwzględnieni w modelach	229
1. Doradcy i eksperci	229
2. Parlament	234
2.1. Pośrednie kanały wpływu parlamentu na politykę zagraniczną i mechanizmy jej tworzenia	235
2.2. Uprawnienia parlamentu odnoszące się bezpośrednio do problematyki zagranicznej	240
2.3. Pozycja parlamentu w perspektywie modelu organizacyjnego i polityki biurokratycznej	250
2.4. Parlament wobec rządu	251
2.5. Kanały bezpośredniego wpływu parlamentu w obszarze polityki zagranicznej. Standardowe Procedury Operacyjne i <i>action channels</i>	255
3. Komisje Spraw Zagranicznych Sejmu i Senatu	264
Zakończenie	293
Bibliografia	301
Aneks	317
Indeks nazwisk	321